

תת"ע 4579/03/22 - שאדי אבו פני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4579-03-22 מדינת ישראל נ' אבו פני
תיק חיצוני: 10156896283

מספר בקשה: 2

בפני כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש שאדי אבו פני
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 26.4.22 (להלן: "פסק הדין").
 2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של שימוש בטלפון, ונגזר עליו קנס בסך 1,500 ₪.
 3. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.
 4. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).
 5. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).
- מאישור המסירה עולה כי הזימון לדין נשלח לכתובתו של המבקש וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה.

אשר לטענת המבקש כי אישור המסירה נושא חותמת של רשות הדואר סניף אום אל פאחם מיום 1.2.22, ואילו ביום 2.2.22 נחתם על ידי עובד הדואר בכפר קרע כ"לא נדרש", לא מצאתי כי מדובר בפגם, גם לאחר שעיינתי בתדפיס "מידע על פריט אישור מסירה לסריקה" שצירף והמועדים האמורים בו ביחס למועדים בהם הושארה הודעה לנמען. אף לא מצאתי ממש בטענותיו של המבקש לעניין סתירה בין אישור המסירה לבין טופס מעקב משלוחים, כאשר גם מטופס מעקב משלוחים עולה כי דבר הדואר לא נדרש, כפי שצוין על גביו בתאריך 2.2.22 והיה בתהליך החזרה לשולח מתאריך 21.2.22.

6. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן. לעניין זה יש לציין כי נסיבות המקרה תוארו בפירוט בדו"ח על ידי השוטר, ובדברי הנהג בדו"ח נרשם: **"אני רק נגיתי לא החזקתי אני נשבע לך באלוהים, עשה לי טובה רק לפני חודש קיבלתי."** מכאן, שקיימת ראשית הודאה בדבריו.

עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבקש, בשים לב לעברו התעבורתי, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה. בנסיבות אלה, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

7. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

8. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 2.4.23.

9. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.